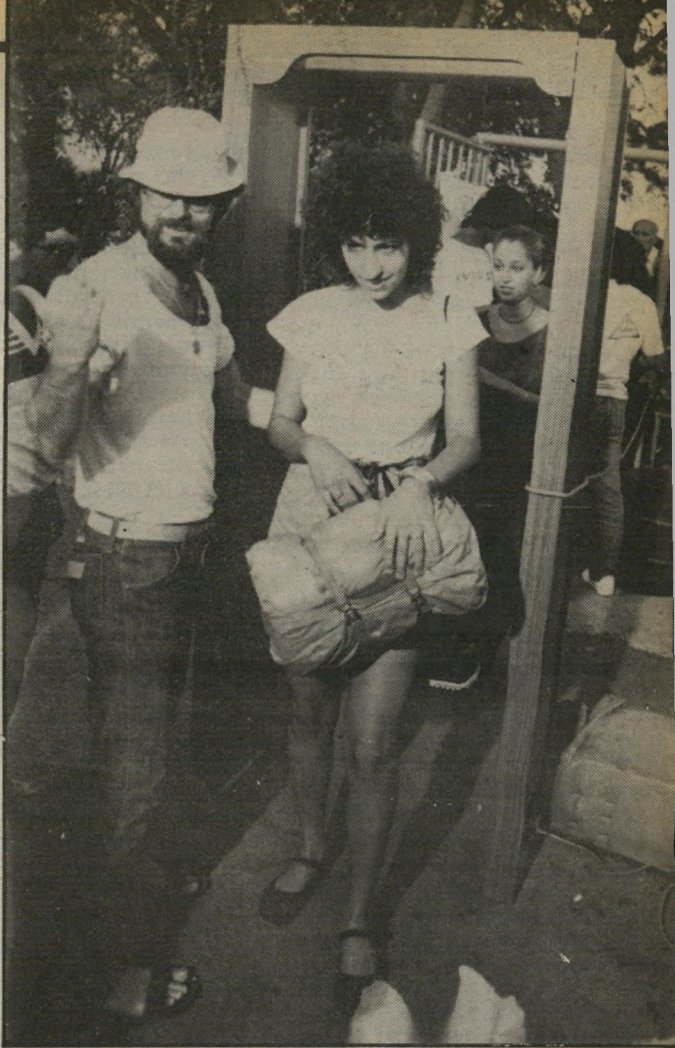

האמנים סיכנו את כרונסתם והאלפיים באו מכל רחבי הארץ למרות השמועות על רימוני יד והאימים האנונימיים

עברו אחרי-אחד על חבילותיו ררך המיתקן האלקטרוני, כששוטר בבגדים אורחיים משגיח על המעבר ובודק כל חפץ חשוד.

ממול, מעבר לגיבעה, שקעה באותו הזמן שמש גדולה ואדומה. עשרות אנשי יש גבול עסקו בסידורים אחרונים סביב הבימה. שם, מאחור, היתה תלויה רשימה מיבצעית — מגע עם המישטרה: אנדריי בלבד; בימה: 15 איש; שמירת גדרות: 8 איש; אבטחה וסידורי מגרשי-חניה: 8 איש; אבטחת קופה ושער: 10 איש. ואכן, רבים מאנשי התנועה, לבושים בחולצות יש גבול, ועל זרועם סרט עם הכתובת „סדרן“, התרוצצו ממקום למקום ושמרו על הסדר סביב הבימה והגדרות. איזור הבמה היה מוקף סביב-סביב בגדר, והכניסה אליו היתה מפתח אחד קטן בלבד, עליו שמרו שני שוטרים ושני סדרנים. בצד, לא רחוק מהבימה, התארגנה באותו הזמן יחידת-שוטרים. הם קיבלו קסדות לבנות ואלות, ציוד לריכוז מהומות. מאוחר יותר בהמשך

צדיקים יבואו בו בכניסה למארק אכזיב הציבה המישטרה מיתקן אלקטרוני מיוחד, מהסוג המצוי בדרך כלל בנמל-יתעופה. כדי לוודא שלא יוכנסו פנימה חפצים חשודים. כוחות גדולים של מישטרה איבטחו את הערב.

מנוחה יהונתן גפן נשען על בירכי אשתו. נורית לקראת סוף הערב. גפן, שהיניח את את הערב, תמך ביש גבול מתחילת המלחמה.

האמנים התחילו בינתיים להתקבץ מאחורי הבימה. בדיקת מיקרופונים אחרונה כבר נערכה, ואפשר היה להתחיל את הערב. יהונתן גפן, שהתגרב להנחות את המופע, עלה לבימה כשהוא לבוש בחולצת יש גבול. הוא קרא את שמות האמנים שיופיעו, וקרא את שמות המזדהים שלא יכלו להגיע.

חיילו העתיד

ר אשון המופיעים היה דייוויד ברונה. אחרי ששר כמה שירים, עלה גפן לבימה והכריז על דקת רומיה לזכר 518 חללי מלחמת-לבנון ולזכר אמיל גרניצוויג, שנהרג במלחמה על חופשי-הדיבור. שקט השתרר בפארק

יש גבולסטוק!

הענקי והחשוך. הצעירים קמו והתייזבו ברום, כשראשיהם מורכנים. אחר כך עלו לבימה, בזה אחר זה, 12 זמרים ולמרות, אנשים שהוכיחו אומץ בלתי-ירגיל להופיע באירוע מעין זה. רבים מהם התייזבו בראש מורם, כולם ידעו שמחה, אולי, יחרימו אותם בכל מיני מיסגרות, אחרי שדיביקו

הערב נערם הציוד הזה כולו בערימה, מכיוון שלא היה צורך להשתמש בו. הצעירים התחילו לתפוס מקומות על הדשא לפני הבימה. הם פרסו את שקייהשינה שלהם, לבשו סוודרים, התיישבו — חלקם בישיבה מיוחסית, חלקם השתרעו על הבטן כשהידיים תומכות בראש — וחיכו.

תור גדול של אנשים הצטופף בכניסה לפארק, והורימה פנימה נעשתה באיטיות רבה. רק שער אחד נפתח לקהל, ומולו הציבו השוטרים מיתקן אלקטרוני לגילוי מתכות, מסוג המיתקנים המצויים בנמל-יתעופה. הצעירים היו עמוסים בשקיישינה ובתרמילים מלאי מזון ובגדים. הם

הכביש הראשי היה סואן כבר משעות הצהריים. מכוניות מכל המינים ומכל הגדלים נסעו צפונה. צעירים נושאי שקיישינה ותרמילי-גב הלכו ברגל בצירי הכביש, מנסים לתפוס טרמפ, אבל המכוניות היו עמוסות ברובן.

גם כמות מכוניות המישטרה שנעה צפונה היתה מרשימה. כולם נסעו לאכזיב, להפנינג שאירגנה תנועת יש גבול, אירוע שדובר בו ככל כלי-התיקשורת ימים רבים קודם לכן, ושהבטיח להיות וודסטוק הישראלי.

עד הרגע האחרון לא היה ברור אם ההפנינג המתוכנן אכן יתקיים. הוויכוח הציבורי סביבו היה אינטנסיבי. רבים ניסו לטרפד אותו. היו שטענו כי אין להרשות קיום אירוע פוליטי בפארק לאומי. רגע לפני שנדרש לשאלה זו בית-הדין הפשט הגבוה לצדק, הגיעו הצדדים לפשרה — לא יינשאו במקום נאומים פוליטיים.

צעירי הליכוד ניסו בכל זאת למנוע את קיום האירוע. הם פנו לשילטונות, וכשלא נענו שם, ניסו להתריע דרך העיתונות.

היו מי שהרחיקו לכת ואיימו על האמנים הרבים שעמדו להופיע. אך שום דבר מכל אלה לא הצליח. ביום הרביעי בערב היו שרועים על הדשא בפארק אכזיב אלפי בני-אדם, רובם הגדול צעירים לפני גיוס.

רשימה מיבצעית

מישטרת-ישראל היתה חייבת מלאבטח את הערב. היה חשש רב שיהיו מי שינסו להתנכל ולפוצץ את העניין. לכן הורימה המישטרה כוחות גדולים לאכזיב.

חבריה על הדשא צעירים רבים מצויידים בשקיישינה, ונשכבו עליהם במוזות שונות. כשהם מקשיבים למוסיקה. רבים חשבו לבלות את הלילה בפארק ואף דאגו להביא עימם מלאי של מזון. אך המישטרה לא איפשרה לצעירים לישון במקום.

שתייה שמול התרא רח-ירושלמי, ואמר ע

גם השוטרים נהניו הבימה. השוטרים, שחששו ממהומה

עליהם תווית פוליטית. האמנים שהגיעו ושרו, ידעו ששיר אחד במקום כזה, תחת הסיסמה „יש גבול“, עלול להזיק לקריירה המיקצועית שלהם — ובכל זאת התייזבו בראש מורם, כשמתחתם שלט גדול: „החזירו את החיילים מלבנון!“

חוזה אלברשטיין קיבלה אימונים רבים בטלפון והיתה מתוחה מאוד כשהופיעה. אמנים אחרים דיווחו על אימונים אנונימיים ואימונים של צעירי הליכוד.

אנשי-התנועה פנו לאמנים רבים. חלקם סירבו בטענות שונות. שלמה ארצי טען, כי המסר של התנועה הוא „מעבר לגבול“ שלו. חנו יובל סירב להופיע. אריק איינשטיין הודיע שהוא לא במצב המאפשר לו להופיע. אריק סיני הבטיח לבוא וברגע האחרון ביטל את הופעתו (ראה מה הם אומרים עמ' 16-17) וכך גם עופר אקרלינג ואסתר שמיר.

במורעות הובטח שתופיע להקת תיסלם. מפקדי המישטרה חששו בעיקר מהופעתם, מכיוון שהם משלבים את הקהל. בבוקר האירוע בא סמי, המתופף של הלהקה,